

wypłyn. dnia 1926 r. Dzienn. 1782 r. Zapisników

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote.
—: Poszczególny numer 0,60 zł. —:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednolamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od wiersza. —:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 42

Puck, środa, dnia 20 października 1926 r.

Rok 40

Treść:

403. Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej Polskiej z dn. 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach. — Dz. Ust. Nr. 83 poz. 455.
404. Uchwała Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Toruniu w sprawie podzielenia powiatu puckiego na obwody kominiarskie.
405. Komunikat Wyższego Urzędu Ubezpieczeń w Toruniu w sprawie opłaty stempowej od wniosków o renty z tytułu ubezpieczenia przymusowego.
406. Obwieszczenie w sprawie licencji ogierów
407. Zatwierdzenie sługi gminnego w Mechowej.
408. Licencja kłaczy.
409. Obwieszczenie Pomorskiej Izby Rolniczej.

403.

Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach.

Na zasadzie ust. 6. art. 44 Konstytucji i ustawy z dn. 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzplitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. N. 78 poz. 443) postanawiam co następuje:

DZIAŁ I.

Zasady ogólne.

Art. 1. Za cudzoziemca uważany jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego.

Cudzoziemiec, posiadający przynależność państwową dwóch lub więcej państw, ma być przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia traktowany jako przynależny do jednego z nich, według swobodnego uznania polskich władz państwowych.

Art. 2. Zmiana przynależności państwowej cudzoziemca nie ma wpływu na ważność orzeczeń i zarządzeń przed tą zmianą wydanych, z wyjątkiem wypadku uzyskania obywatelstwa polskiego.

Art. 3. Cudzoziemiec może wjeżdżać, przebywać lub przejeżdżać przez obsz. Rzplitej tylko za zezwoleniem polskich władz państwowych.

Zezwolenia można cudzoziemcowi odmówić, jeżeli jego obecność na obsz. Rzplitej Polskiej zagraża dobru państwa, a w szczególności, jeżeli:

- a) zagraża bezpieczeństwu lub porządkowi publicznemu,
- b) był karany sądownie w Rzplitej za zbrodnię lub występki, albo w obcym państwie — za zbrodnię lub występki pospolicie,
- c) był wydalony z granic Rzplitej,
- d) jest niepożądany ze względu na zdrowie publiczne,

e) nie może wykazać, że posiada środki na swoje utrzymanie w Rzplitej.

Ocena powodów odmowy należy do zakresu swobodnego uznania właściwych władz.

DZIAŁ II.

Wjazd, pobyt i przejazd.

Art. 4. Pobyt cudzoziemca może być czasowy lub stały (osiedlenie).

Pojęcie pobytu stałego (osiedlenia) obejmuje stałą siedzibę i ześrodkowanie stosunków osobistych oraz gospodarczych w granicach Rzeczypospolitej.

Art. 5. Zezwoleń na wjazd oraz pobyt czasowy udzielają (art. 3) urzędy konsularne.

Cudzoziemiec obowiązany jest opuścić granice Rzplitej w terminie określonym w zezwoleniu na pobyt, jeśli nie uzyskał od właściwej władzy administracyjnej I-ej instancji zezwolenia na przedłużenie tego terminu.

Zezwolenia na wjazd lub na przejazd mogą dawać prawo do jednorazowego lub wielokrotnego przekraczania granic Rzplitej.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami może udzielać zezwoleń na wjazdy i pobyty zbiorowe na warunkach ulgowych.

Odmowa zezwolenia jest ostateczna.

Art. 6. Zezwoleń na pobyt stały udziela (art. 3) władza administracyjna II-ej instancji tego okręgu w którym cudzoziemiec zamierza stałe przebywać (osiedlić się).

Zezwolenie takie cudzoziemiec może uzyskać wyłącznie przed przyjazdem do Rzplitej za pośrednictwem właściwego polskiego urzędu konsularnego.

Zmiana pobytu czasowego na pobyt stały jest dopuszczalna z decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych w wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

Odmowa zezwolenia jest ostateczna.

Art. 7. Zezwoleń na przejazd przez Rzplitą udzielają (art. 3) urzędy konsularne.

Zezwolenie na przejazd obejmuje prawo wjazdu i wyjazdu w punktach przejściowych, przeznaczonych do przekraczania granic państwowych, oraz prawo pobytu w Rzplitej przez czas określony, konieczny do przejazdu między punktami przejściowymi; zezwolenie na przejazd może określać

drogę i środki lokomocji oraz, w związku z tem, — czas do przejazdu.

Zezwolenie na przejazd może być udzielone dopiero wtedy, jeżeli cudzoziemiec uzyska uprzednio zezwolenie na wjazd do tego państwa, do którego udaje się. Jeżeli to państwo nie graniczy z Rzplita Polską to cudzoziemiec powinien ponadto uzyskać zezwolenie na przejazd przez te państwa, które odgraniczają Rzplita Polską od państwa, do którego cudzoziemiec udaje się.

Odmowa zezwolenia jest ostateczna.

DZIAŁ III.

Ewidencja cudzoziemców.

Art. 8. Cudzoziemcy podlegają obowiązkowi meldunkowemu i rejestracji. Obowiązek meldunkowy winien być dopełniany w ciągu 24-ch godz. od chwili przybycia, względnie od chwili zmiany miejsca pobytu (adresu). Rejestracja jest jednorazowa i winna być dokonana osobiście w ciągu dni 8-iu po przyjeździe przed właściwą władzą administracyjną I-ej instancji, która wydaje rejestrującym się odpowiednie poświadczenia.

Centralny rejestr cudzoziemców prowadzi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Minister Spraw Wewnętrznych określa w drodze rozporządzeń współdziałanie osób trzecich w dopełnianiu przez cudzoziemców obowiązku meldunkowego i rejestracji.

Art. 9. Każdy cudzoziemiec, który ukończył lat 16 i znajduje się w granicach Rzplitej, obowiązany jest posiadać dowód osobisty, stwierdzający jego przynależność państwową; dowód ten winien być wystawiony przez władze państwowe cudzoziemca.

Władze administracyjne I-ej instancji władne są wydawać cudzoziemcom, którzy nie mogą uzyskać dowodu wymaganego w ust. 1., tymczasowe dowody osobiste.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych może uznać za wystarczające dowody osobiste wystawiane przez władze państwa nieojczystego tym cudzoziemcom, którzy, nie mogąc uzyskać dowodu wymaganego w ust. 1., zabiegają o wjazd do Rzeczypospolitej lub przejazd przez jej obszar.

Zona oraz, liczące mniej niż lat 16, dzieci, rodzeni bracia i siostry mogą być wpisani do dowodu osobistego głowy rodziny.

DZIAŁ IV.

Ograniczenia i wydalenia.

Art. 10. Cudzoziemiec może być wydalony z granic Rzplitej:

- a) jeżeli nie stosuje się do postanowień niniejszego rozporządzenia, albo
- b) jeżeli pobyt jego staje się uciążliwy dla Rzplitej ze względu na dobro państwa, a zwłaszcza — bezpieczeństwo lub porządek publiczny.

Art. 11. O wydaleniu decyduje władza administracyjna II-ej instancji. Wyjątek stanowi wydalenie cudzoziemca, nie posiadającego zezwolenia na pobyt stały, w razie przekroczenia granicy nielegalnie, albo niedopełnienia obowiązku meldunkowego lub rejestracji, w których to wypadkach do decyzji o wydaleniu jest również uprawniona władza administracyjna I-ej instancji.

W razie wydania decyzji o wydaleniu może być wydalany wyznaczone miejsce przymusowego przebywania do czasu wykonania decyzji.

W celu wykonania decyzji o wydaleniu lub w razie samowolnego przedłużenia pobytu przez cudzoziemca (art. 5, ust. 2), władzy administracyjnej przysługuje prawo przymusowego odstawienia go do granicy.

Ocena powodów wydalenia, jak również warunków i form, w jakich ma się odbywać, należy do zakresu swobodnego uznania właściwych władz.

Koszta przymusowego odstawienia do granicy obciążają cudzoziemca i mogą być ściągane z jego majątku. W razie niezamożności cudzoziemca koszty te pokrywa Skarb państwa.

Przeciwko decyzji władzy administracyjnej II-ej instancji o wydaleniu cudzoziemca, który posiada zezwolenie na pobyt stały, służy odwołanie do Ministra Spraw Wewnętrznych. Wniesienie odwołania wstrzymuje wykonanie decyzji.

Pozatem decyzje władz wydawane na podstawie artykułów 10-go i niniejszego są ostateczne.

Art. 12 Rada Ministrów może ze względu na bezpieczeństwo państwa, albo ze względów politycznych, gospodarczych lub sanitarnych zarządzić na czas przejściowy, w drodze rozporządzeń, wyjątkowe ograniczenia co do wjazdu, pobytu, wyjazdu lub przejazdu cudzoziemców.

Ograniczenia te mogą polegać na:

- a) całkowitem lub częściowym zamknięciu ruchu granicznego,
- b) zakazie pobytu czasowego lub stałego (osiedlenia się) na pewnych obszarach Rzeczypospolitej,
- c) ograniczeniu swobody ruchu na obszarze Rzplitej,
- d) zastosowaniu specjalnych środków kontroli.

Decyzje wydawane w wykonaniu rozporządzeń opartych na niniejszym artykule należą do zakresu swobodnego uznania władz i są ostateczne.

DZIAŁ V.

Postępowanie

Art. 13. Do orzeczeń i zarządzeń władz wydawanych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub na podstawie rozporządzeń na niem opartych, o ile rozporządzenie niniejsze nie wyklucza prawa odwołania, mają zastosowanie obowiązujące przepisy o odwołaniu od zarządzeń i orzeczeń władz administracyjnych z tem, że termin dla odwołania ustala się na dni 7.

Na obszarze województwa śląskiego odwołanie winno być wniesione również w terminie dni 7 i decyzja wydana w II-ej instancji jest ostateczna.

Władza odwoławcza wtrzymuje wykonanie decyzji, jeżeli względy publiczne nie stoją na przeszkodzie.

Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania do orzeczeń karnych władz administracyjnych, wydawanych na podstawie art. 17 i 18 niniejszego rozporządzenia.

Art. 14. W sprawach, związanych z wykonywaniem niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń na niem opartych, cudzoziemiec obowiązany jest stawić się na wezwanie władzy administracyjnej względnie podległych jej organów wykonawczych pod rygorem przymusowego sprowadzenia.

Art. 15. Za zezwolenia udzielane cudzoziemcom na podstawie art. 5 i 6 i za czynności rejestracyjne (art. 8) mogą być pobierane opłaty.

Wysokość tych opłat, sposób ich uiszczania oraz ulgi dla niezamożnych cudzoziemców ustala w drodze rozporządzeń Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

DZIAŁ VI.

Przepisy karne.

Art. 16. 1) Kto podrabia lub przerabia (fałszuje) przewidziane na mocy niniejszego rozporządzenia lub na mocy rozporządzeń na niem opartych dokumenty, pieczęcie lub pieczętki urzędowe, albo kto z takich podrobionych lub przerobionych dokumentów, pieczęci lub pieczętek świadomie korzysta lub dostarcza ich innym osobom,

2) kto składa przed władzą świadomie fałszywe zeznania lub dowody, albo zamilcza ważne okoliczności, dotyczące warunków, od których uzależnione jest stwierdzenie przynależności państwowej albo uzyskanie dowodu osobistego, zezwolenia lub poświadczenia, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu lub w rozporządzeniach na niem opartych albo świadomie korzysta z dowodu osobistego, zezwolenia lub poświadczenia w powyższy sposób uzyskanego,

3) kto świadomie przekracza granice państwa bez właściwych dokumentów lub w miejscu na to nieprzeznaczonym, albo mimo zamknięcia ruchu granicznego,

4) cudzoziemiec, który legitymuje się dokumentem autentycznym, lecz należącym do innej osoby, albo każdy, kto swój lub należący do trzeciej osoby dokument autentyczny oddaje innym w tym celu, aby służył cudzoziemcowi do legitymowania się,

5) cudzoziemiec, który ukrywa się przed władzą w celu uchylecia się od zarządzonego wydalenia z granic Rzplitej albo, będąc wydalonym z Rzplitej, powraca do niej samowolnie,

6) kto usiłuje popełnić jedną z czynności wymienionych w punktach pod 1—5 albo do takiej czynności świadomie podżega lub pomaga — ulega karze więzienia do jednego roku lub karze grzywny od 300 do 10 000 zł albo obu tym karom łącznie, o ile dany czyn według powszechnych ustaw karnych nie ulega karze surowszej.

Na obszarze, na którym obowiązuje austriacka ustawa karna z 1852 r., zamiast więzienia orzeka się ścisły areszt.

Do orzekania są właściwe sądy powiatowe (pokoju).

Bez względu na przepisy ustaw karnych powszechnych, czyny wymienione pod punktami 1, 2 i 4 są karalne także wówczas gdy je popełniono zagranicą bądź przed władzą polską, bądź w celu korzystania z uprawnień przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu lub w rozporządzeniach na niem opartych.

Art. 17. Cudzoziemiec, winny naruszenia innych przepisów niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń na niem opartych, ulega karze grzywny do 3000 zł lub karze aresztu do 6 tygodni albo obu tym karom łącznie, o ile dany czyn nie stanowi przestępstwa zagrożonego karą surowszą.

Tej samej karze ulega osoba trzecia za zaniedbanie współdziałania w dopełnianiu przez cudzoziemca obowiązku meldunkowego lub rejestracyjnego.

Władza orzekająca oznacza w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu, według słusznego uznania, jednak nie ponad 6 tygodni.

Art. 18. Do orzekania o czynach, przewidzianych w artykule poprzednim, powołane są władze administracyjne I-ej instancji.

Od orzeczenia karnego władzy administracyjnej I-ej instancji można w ciągu dni 7, od dnia doręczenia orzeczenia, wnieść na ręce władzy, która orzeczenie wydała, odwołanie do właściwego sądu okręgowego. Sąd ten rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołań od wyroków sądów powiatowych (pokoju).

Sąd okręgowy nie może jednak uchylić orzeczenia z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania przez władzę administracyjną.

Odwołanie się do sądu nie wstrzymuje wykonania kary; kary pozbawienia wolności nie wolno jednak wykonać przed prawomocnością orzeczenia bez zgody oskarżonego.

Jeśli istnieje uzasadniona obawa, że oskarżony (obwiniony) cudzoziemiec nie stanie na wezwanie przed władzą administracyjną lub przed sądem albo nie podda się orzeczonej karze, można zarządzić jako środek zapobiegawczy areszt (areszt śledczy).

Decyzję co do środka zapobiegawczego po weźmie na żądanie władzy administracyjnej najbliższy sąd powiatowy (pokoju); zażalenie na tę decyzję rozstrzyga ostatecznie sąd okręgowy.

Na obszarze województwa poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych mandatów karnych.

DZIAŁ VII.

Postanowienia specjalne.

Art. 19. Rozporządzenie niniejsze nie stosuje się do osób, którym przysługuje prawo eksteritorialności.

Szefowie przedstawicielstw konsularnych państw obcych z członkami swych rodzin, o ile prowadzą z nimi wspólne gospodarstwo domowe, oraz podległy im personel urzędniczy zwolnieni są również od postanowień niniejszego rozporządzenia. O ileby jednakowoż obywatele polscy, przebywający w obcym państwie w takim samym charakterze, zostali ograniczeni w korzystaniu z podobnych ulg, te same ograniczenia mają być zastosowane wobec cudzoziemców, o których mowa w poprzednim zdaniu.

Przy wjeździe do Rzeczypospolitej, przy wyjeździe z jej granic oraz przy przejeździe przez jej obszar osoby wymienione w ustępach 1-ym i 2-im niniejszego artykułu otrzymują od władz polskich na swych paszportach dyplomatycznych względnie służbowych wizy dyplomatyczne względnie służbowe. Osobom tym Ministerstwo Spraw Zagranicznych wydaje bezpłatnie specjalne legitymacje.

Członkowie delegacji i komisji zagranicznych, osoby, przybywające w porozumieniu z rzą-

dem Rzeczypospolitej oraz osoby, posiadające polską wizę dyplomatyczną, mogą być zwolnione od wszystkich lub od niektórych postanowień niniejszego rozporządzenia.

Przepisy wykonawcze w zakresie niniejszego artykułu wydaje w drodze rozporządzeń Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 20. Minister Spraw Wewnętrznych określa w drodze rozporządzeń warunki, od których jest uzależnione lądowanie na brzeg polski oraz pobyt czasowy na obszarze Rzeczypospolitej cudzoziemców, którzy nieposiadają przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu dokumentów, a stanowią załogę lub są pasażerami statków znajdujących się na polskich wodach terytorjalnych.

Prawo to może Minister Spraw Wewnętrznych przekazać właściwym wojewodom.

DZIAŁ VIII.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

Art. 21. Cudzoziemcy, którzy znajdują się w Rzeczypospolitej w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą w terminach ustalanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych zwracać się o zezwolenia na pobyt stały bezpośrednio do właściwych władz administracyjnych II-iej instancji, które wydają decyzje na zasadach wskazanych w art. 6.

Dla cudzoziemców, którzy znajdują się w Rzeczypospolitej w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, Minister Spraw Wewnętrznych wyda w drodze rozporządzeń specjalne przepisy w zakresie: 1) zaopatrzenia się w dowody przewidziane w art. 9 ust. 1 i ust. 2, 2) meldowania się, 3) dopełnienia obowiązku rejestracji, 4) uzyskania zezwoleń na pobyt czasowy.

Art. 22. Przewidziane w niniejszym rozporządzeniu uprawnienia władzy administracyjnej I-iej i II-iej instancji przysługują na obszarze m. st. Warszawy Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę.

Art. 23. Minister Spraw Wewnętrznych określa w drodze rozporządzeń formę i treść dowodów osobistych (art. 9 ust. 2) i zezwoleń (art. 5 i 6) oraz wydaje szczegółowe rozporządzenia do art. 1, o meldunkach i rejestracji (art. 8), o wydalaniu (art. 10 i 11) tudzież o stosowaniu środków przymusowych (art. 11 i 14).

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych wydaje rozporządzenia wykonawcze do art. 9 ust. 1 i ust. 3, art. 5 ust. 1 i ust. 3 i art. 7.

Minister Spraw Wewnętrznych określi w drodze rozporządzeń warunki odstawiania do kraju ojczystego na pokładach statków, znajdujących się na polskich wodach terytorjalnych, cudzoziemców wydalanych z Rzeczypospolitej.

Art. 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-ym stycznia 1927 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą przepisy w zakresie spraw niem unormowanych, z wyjątkiem przepisów ustaw karnych, dających sądom prawo orzekania o wydalaniu codzoziemców.

Art. 25. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych,

Ministrowi Spraw Zagranicznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: K. Bartel
Minister Spraw Wewnętrznych: Młodzianowski
Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski
Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski
Minister Skarbu: C. Klarner
Minister Sprawiedliwości: W. Makowski
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: A. Sujkowski
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: Dr. A. Raczyński
Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski
Minister Kolei: Romocki
Minister Robót Publicznych: Broniewski
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz
Minister Reform Rolnych: Staniewicz

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 16. 10. 1926 r.

Starosta: Lipski.

404.

UCHWAŁA

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Toruniu w sprawie podzielenia powiatu puckiego na odwoły kominiarskie.

PROTOKÓŁ

posiedzenia Wojewódzkiego Sądu Administr.
w Toruniu
64/26.

Obecni:

- 1) Przewodniczący: Wiceprezydent Eckhardt
- 2) Sędzia zawodowy: Łopianowski
- 3) Sędziowie niezawodowi: Mellin, Józefczyk, Kwieciński
- 4) Sekretarz: Adamski

Spisany dnia 24 marca 1926 r.
w sprawie podziału powiatu puckiego na odwoły kominiarskie.

Sąd po naradzie uchwalił:

Po myśli § 132 ustawy o właściwości władz, dzieli się powiat pucki na 2 odwoły kominiarskie z następującym przydziałem gmin i obszarów dworskich,

Do obwołu I. przydziela się: miasto Puck, wójtostwo oksywskie z gminami i obszarami dworskimi Oksywie, Obłuże dwór, Obłuże gmina, Pogórze, wójtostwo dębogórskie z gminami i obsz. dw. Dębogórze, Stefanowo, Mosty, Kazimierz, Suchydwór, Mechelinki, Pierwoszyno, Rewa, wójtostwo rzucewskie z gminami i obsz. dw. Rzucewo, Bładzikowo, Mrzezino gm., Mrzezino dwór, Osłonino, Połchowo, Smolno, Zelistrzewo, wójtostwo celbowski z gminami i obsz. dw. Celbowo, Brudzewo, Połczynno gm. Połczynno dwór, Rekowo, Sławutowo, Sławutowko, wójtostwo swarzewskie z gminami i obsz. dw. Swarzewo, Cetniewo, Chłapowo, Wielkawieś, Poczernino i wójtostwo helskie z gminami i obsz. dw. Chałupy, Bór, Jastarnia, Kuśnica, Hel gmina i Hel leśn.

Do obwodu II. przydziela się: wójtostwo darżlubskie z gminami Darżlubie, Domatowo, Domatówko, Mechowa, Leśniewo, wójtostwo lubocińskie z gminami i obsz. dw. Lubocino, Karlikowo, Świecino, Tyłowo, wójtostwo żarnowieckie z gminami i obsz. dw. Kartoszyno, Lubkowo, Odargowo gm., Żarnowiec gm., Żarnowiec dwór, Nadole, wójtostwo krokowskie z gminami i obsz. dw. Krokowa, Jeldzino, Glinki, Goszczyno, Koźlinki, Szarydwór, Łętowice, Lisewo, Minkowice, Parszczyce, wójtostwo karwieńskiebloto z gminami Karwieńskiebloto, Karwia, Ostrowo, Sławoszyno, wójtostwo starzyńskie z gminami i obsz. dw. Starzyno, Polchówko, Kłanino, Parszkowo, Radoszewo, Starzyńskidwór, Sulicice, Werblinia i wójtostwo łebskie z gminami i obsz. dw. Łebcz, Gnieźdźewo, Łyśniewo, Mieroszyno gm., Mieroszyno dwór, Strzelno i Tupadła.

Protokulant: Prezydent:
(—) Adamski. (—) Eckhardt.

P. P. sołtysi i przełożeni obszarów dworskich podadzą powyższe w sposób przyjęty do publicznej wiadomości. Ze spisu miejscowości obwodu I. skreśla się gminę Oksywie, która przyłączona została do miasta Gdyni.

Puck, dnia 12 października 1926 r.
Starosta: Lipski.

405.

KOMUNIKAT

Wyższego Urzędu Ubezpieczeń w Toruniu w sprawie opłaty stempłowej od wniosków o renty z tytułu ubezpieczenia przymusowego.

Wyższy Urząd Ubezpieczeń zauważył kilkakrotnie, że ubiegający się o renty z tytułu ubezpieczenia przymusowego, nakładają na wnioski do Urzędów Ubezpieczeń i Wyższego Urzędu Ubezpieczeń marki stempłowe. Wyższy Urząd Ubezpieczeń wyjaśnia, że wnioski te w myśl ustawy z dnia 1. 7. 1926 r. dot. opłaty stempłowej Dz. U. nr. 98/26 są w myśl art. 142 L. 11 tej ustawy wolne od opłacenia stempli. Taksamo są wolne wnioski od opłat stempłowych do Kas Chorych.

Toruń, dnia 4. X. 1926 r.

Przewodniczący
w z. Dąbrowski.

Powyzsze podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 13. X. 1926 r.

Przewodniczący Urzędu Ubezpieczeń:
Starosta: Lipski.

406.

Obwieszczenie

w sprawie licencji ogierów.

W środę, dnia 3. XI. rb. o godz. 9 przed południem odbędzie się w Pucku przy Domu Rolniczo-Handlowym i w czwartek dnia 4. XI. rb. o tej samej godzinie w Krokowej przed oberżą

p Langego w Krokowej licencja ogierów prywatnych, znajdujących się w powiecie tut. Do licencji w Pucku doprowadzić należy ogiery z następujących gmin wzgl. obszarów dworskich: Puck miasto, Kosakowo, Obłuże dwór, Obłuże gmina, Dębogórze, Pogórze, Dębogórze dwór, Suchydwór, Stefanowo, Mosty, Kazimierz, Mechelinki, Pierwoszyno, Rewa, Rzucewo, Bładzikowo, Mrzezino dwór, Mrzezino gmina, Osłonino, Połchowo, Smolno, Zelistrzewo, Celbowo, Brudzewo, Połczyno dwór, Połczyno gmina, Rekowo, Sławutowo, Sławutówko, Darżlubie gmina, Darżlubie leśnictwo, Domatowo, Domatówko, Mechowa, Leśniewo, Werblinia, Mieroszyno dwór, Mieroszyno gmina, Gnieźdźewo, Łyśniewo, Łebcz, Strzelno, Tupadła, Cetniewo, Chłapowo, Wielkowieś, Poczernino, Swarzewo, Heldwór, Hel gmina, Chałupy, Bór, Jastarnia i Kuśnica. Do Krokowej zaś przydziela się następujące gminy wzgl. obszary dworskie: Krokowa, Jeldzino, Glinki, Goszczyno, Łętowice, Lisewo, Minkowice, Parszczyce, Koźlinki-Szarydwór, Karwieńskiebloto, Karwia, Ostrowo, Sławoszyno, Polchówko, Kłanino, Parszkowo, Radoszewo, Starzyno, Starzyńskidwór, Sulencice, Lubocino, Karlikowo, Świecino, Tyłowo, Żarnowiec gmina, Żarnowiec dwór, Kartoszyno, Lubkowo, Odargowo dwór, Odargowo gmina, Sobieńczyce dwór, Sobieńczyce gmina, Nadole i Wejherowo leśn.

Podkreślam, że zgodnie z § 2 rozporządzenia policyjnego Wojewody Pomorskiego w sprawie przeglądu ogierów z dnia 22. IX. 1925 r. (Oręd. Pow. nr. 37 poz. 233 r. 1925) muszą być doprowadzone wszystkie ogiery, urodzone w roku 1924 i starsze z wyjątkiem ogierów stanowiących własność Państwowych Zakładów chowu koni. Zgodnie z § 5 rozporządzenia powyższego właściciele ogierów, którzy wykroczyli przeciwko § 3 tegoż rozporządzenia, podlegają karze grzywny do 60 zł — a w razie niemożności uiszczenia grzywny — odpowiedniemu aresztowi.

Pp. sołtysi i przełożeni obszarów dworskich podadzą powyższe w sposób przyjęty do publicznej wiadomości.

Puck, dnia 16. 10. 1926 r.

Starosta: Lipski.

407.

Zatwierdzenie sługi gminnego w Mechowej.

Jako sługę gminnego w Mechowej zatwierdziłem p. Józefa Kloska z Mechowej.

Puck, dnia 11. X. 1926 r.

Starosta: Lipski.

408.

Licencja Klaczy.

Równocześnie z tegorocznymi licencjami ogierów w tamtejszym powiecie odbędą się licencje klaczy do pomorskich ksiąg stadnych.

Przyjmować się będzie do księgi stadnej klacze półkrwi szlacheckiej, bez domieszki krwi oldenburskiej, wschodnio-fryzyjskiej i holsztyńskiej i zimnokrwista, typu-reńsko-belgijskiego

(czystej krwi lub wysoko podrasowane). Klacze przyjęte do ksiąg stadnych podlegać będą ochronie przed ewentualnym przymusowym poborze w razie mobilizacji. Jednorazowe wpisowe za klacze szlachtetne wynosi 4 zł, za klacze zimnokrwiste 6 zł prócz bieżących rocznych składek w tej samej wysokości. Celem przyspieszenia aktu licencyjnego uprasza się o wypełnienie zgłoszeń do księgi stadnej zawierających bliższe dane co do maści, wieku, pochodzenia i t. p. każdej klaczy. Wzory zgłoszeń na życzenia wysła bezpłatnie Wydział Hodowli Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu, Sienkiewicza 40. Wypełnione wzory zgłoszeń z ewentualnymi rodowodami należy wręczyć na miejscu przeglądu komisji licencyjnej.

Przy tej sposobności pozwalamy sobie zwrócić uwagę hodowców na komunikat Pomorskiej Izby Rolniczej ogłoszony w nr. 34 „Kłosach“ treści następującej:

Ministerstwo Spraw Wojskowych komunikuje, że Ministerstwo Reform Rolnych pismem swem l. dz. 1549/F. z dnia 5. VII. 1926 zakomunikowało, iż przyjęło do wiadomości uwagi oraz opinię M. S. Wojsk. w sprawie wychowu konia remontowego i po porozumieniu z Min. Rol. i D. P. będzie je mieć na względzie przy wykonaniu re-

formy rolnej łącznie z innymi sprawami natury gospodarczej i hodowlanej.

Pomorski Związek Hodowców Konia szlachtetnego półkrwi. Zap. Tow.

Pomorskie Stowarzyszenia Hodowców Konia zimnokrwistego Zap. Tow.

(—) Donimirski.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 16. 10. 1926 r.

Starosta: Lipski.

409.

Obwieszczenie Pomorskiej Izby Rolniczej.

Pomorska Izba Rolnicza zawiadamia hodowców drobnego inwentarza, że I-sza Pomorska Wystawa Drobiu, Gołębi i Królików odbędzie się w Toruniu (Park Wiktorja) w dniach od 11—13 grudnia 1926 r. Po warunki wystawowe jak i deklaracje do zgłaszania eksponatów na wystawę należy się zwracać do Wydziału Hodowlanego Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu.

Termin zgłoszeń upływa z dniem 15 listopada br. Pomorska Izba Rolnicza.